

Siyam ikizleri derlerdi bize...

DR. Nihat Sargın'a "abi" derdim. Beklenmedik değildi ölüm haberi. Yine de konduramadım. "Siyam ikizleri" derlerdi bize. 900 gün aynı hücreyi paylaştık. Ama en önemlisi, umuda yolculuğa birlikte çıkmıştık. »8

NABİ YAĞCI

Taraf Politika

18 KASIM 2010 PERŞEMBE

8

NEDEN OLMASIN

NABİ YAĞCI

gelebilirdi; daha geçenlerde İstanbul'a gittiğimde evine uğramıştım. Hastaneden eve alınmıştı ama artık konuşamıyor, yemek yiyemiyor, damardan besleniyordu. Biz konuşuyorduk, ara ara uykuya dalsa da o dinliyordu bizi. Beklenmedik değildi ölüm haberi. Fakat yine de kondurmazsınız, yine de sarsar yitirmeler, hele de sevdiğiniz biriye giden. Biraz daha yalnızlaşmış hissedersiniz kendinizi, bir parçanız gitmiş gibidir.

Öyleydik de gerçekten.

Bir bütünün birbirini tamamlayan iki parçası gibi. "Siyam ikizleri" derlerdi bize. Adımız birlikte anılırdı hep de ondan.

"Sargın Kutlu" derlerdi veya "Kutlu Sargın" Bazen tek kişi sananlar da çıkardı ikimizi, bana veya ona bu isimle seslenirlerdi. İki buçuk yıl boyunca tutuklu olarak yargılandığımız Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ndeki (DGM) davamızın adını da öyle koymuşlardı. "Kutlu-Sargın davası." Onun adı Nihat Sargın idi, benim parti adım Haydar Kutlu.

Adımızın böylesine birleşik anılması salt davamızın aynı olmasından da gelmiyordu.

Dile kolay, iki kişi olarak iki buçuk yıl, onun kitabındaki adıyla söyleyeyim, 900 gün aynı hücreyi birlikte paylaştık. Cezaevine konulmadan önce Ankara Emniyeti'nin işkence merkezi olarak bilinen DAL'da birlikte sorgulandık. Filistin askısını, elektriği paylaştık. Hücremizde ekmeğimizi paylaştık, üzüntülerimizi, sevinçlerimizi, hastalıklarımızı, düşüncelerimizi paylaştık.

En önemlisi umudu paylaşmıştık.

Kendi özgürlüğümüze, ülkemizin özgürlüğüne, komünistlerin özgürlüğüne olan umudumuzu... Demokrasinin öyle kolay gelmeyeceğini ikimiz de bilmekteydik ama özgürlük her zaman bir adım önde gelir. 12 Eylül faşist diktasından demokrasiye geçebilmek için önce onun taşıyıcıları olacak olanlar kendilerini, düşüncelerini özgür kılabilirdiler. Bunu başarabilirdiler. 900 günün sonunda bizi içerde hiç yalnız bırakmayan, dışarıda özgürlük kavgamızı sürdüren yoldaşlarımız, dostlarımızla birlikte, inanılmaz bir yurtiçi ve dışı dayanışmayla cezaevinin duvarlarının dışına çıkabildik, düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün önünde kalın bir duvar olan, faşist İtalya'dan

alınma Ceza Kanunu'nun meşhur 141, 142 ve 163. maddelerini kaldırmayı ve o tarih itibarıyla, Cumhuriyet'in ilanından bu yana yetmiş yıldır yasal çalışma hakkı verilmeyen komünist partisini Türkiye Birleşik Komünist Partisi (TBKP) adı altında kurabilmıştık. Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılana dek birlikte yöneticilik yaptık.

Umuda yolculuğa da birlikte çıkmıştık.

Henüz Berlin Duvarı yıkılmadan, Sovyetler Birliği dağılmadan önce Nihat Sargın'ın Genel Sekreteri olduğu Türkiye İşçi Partisi'nin (TİP) Genel Başkanı, Sargın'ın dava arkadaşı Behice Boran'ın sürgün yaşamında Brüksel'de hayata gözlerini yummasının ardından 16 Kasım 1987'de valizimizi toplayıp aynı uçakla ülkemize doğru yola koyulmuştuk. O tarihte, yurtdışındaki solun neredeyse hemen hepsi bizi eleştiriyor, neredeyse hain gözüyle bakıyordu. 12 Eylül koşulları varken ülkeye dönülür müydü? Hükümetle bir anlaşmamız mı vardı? Hayır. Kimseyle anlaşmış falan değildik. Demokrasi varolduğu için değil, tam tersine olmadığı için ama olsun diye, mücadele için gidiyorduk. Kumar da değildi

bu gidiş, değişen dünyanın farkındaydık, değişim rüzgârı yakalanabilirse, kendimizi, düşüncelerimizi yenileyebilirsek, yasallığımızı kazanıp, solun mümkün olabilecek birliğini sağlayabilirsek Türkiye'nin 12 Eylül rejiminden demokrasiye dönmesine katkı yapabilirdik. Ülkemizde cuntacı generallerin zulmü nedeniyle demokrasi için ciddi bir birikim de oluşmuştu. Bunlardan başka bir güvencemiz yoktu.

Yani kelimenin tam anlamıyla umuda yolculuktu bu. Sonuç umduğumuz gibi çıkmayabilirdi de. Gerçekten de konjonktürel olarak o günlerde bir ara bir ölü noktaya düşmüştük. Cezaevinden çıkamayabilir ve hedefimize varamayabilirdik. Bu kör noktayı aşabilmek için bir şeyler yapmalıydık. Yaptık da.

Ölüm orucuna da birlikte yattık.

Ve sonuçta birlikte kazandık.

Ama umuda yolculuk bitmedi ülkemizde, sürüyor...

Sevgili yol arkadaşım, yoldaşım,

ağabeyim güle güle.

nabi.y@superonline.com

Türkiye sosyalist liderini kaybetti

Sosyalist hareketin önemli isimlerinden, 12 Eylül'de kapatılan Türkiye İşçi Partisi'nin Genel Sekreteri ve Türkiye Birleşik Komünist Partisi (TBKP) kurucusu Nihat Sargın 81 yaşında hayata veda etti.

Sargın, Ocak 2010'da İstanbul'daki evinde yere düşmesiyle sağlığı gittikçe bozuldu. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde beyninde ve akciğerinde oluşan iltihap nedeniyle ameliyat edildi.

Son günlerinde sadece mama ile dışardan beslenebilen Sargın, 310 gün boyunca mücadele ettiği hastalığa önceki gün yenik düştü. 1929'da İstanbul'da doğan Sargın, tıp öğrencisiyken

sosyalist mücadeleyle Nihat Sargın

tanıştı. 21 yaşında TKP'ye üye oldu. 1950'de tutuklandı, dört yıl cezaevinde kaldı. İstanbul

Yüksek Tahsil Gençliği Derneği başkanlığı yaptı. Temel Haklar Yaşatma Derneği'ni kurdu.

1962'de TİP'e katılan Sargın, Genel Sekreterlik görevinde bulundu. Politik yaşamında üçüncü tutukluluğunu 12 Mart Muhtırası ile yaşadı. 1980 darbesinin ardından yedi yıl yurtdışında sürgün olarak yaşamak zorunda kaldı. 1987'de Türkiye'ye dönerek, TKP ve TİP birleşmesinden doğan TBKP'nin kurucuları arasında yer aldı.

Türkiye Sosyal Tarih Araştırma Vakfı'nın (TÜSTAV) başkanlığını yaptı.

Mücadele emekçisiydi

Sargın'ın yaşamını yitirmesi sol ve sosyalist çevreleri büyük bir üzüntüye boğdu. Sargın ile birlikte uzun yıllar mücadele eden çalışma arkadaşları

Taraf'a konuştu.

Eski TBKP'li Mustafa Atalay: Nihat Abi'yi 15 yaşındayken tanıdım. Birlikte çalışmalarımız da oldu. Yurtdışından döndükten sonra abi kardeş gibi yaşadık. Birlikte yönetim kurulu

üyeliğinde bulunduk. Ondan öğrendiğim şey hoşgörü, fikri takip, ne kadar zorlukla karşılaşırsan karşıla, bağımsızlık, demokrasi ve sosyolojizm mücadelesinden vazgeçmemek oldu. Nihat Abi,

Nihat Sargın

her daim mücadele emekçisiydi.

Eski TKP'li Erdal Talu: Biraz önce duydum. Çok değerli bir insandı. İnandığı gibi yaşadı. Son nefesine kadar inançları uğrunda çalıştı. Bizim kuşaktan farklı bir kuşaktı onlar. O

kuşağın da önemli simalarındandı.

ÖDP Genel Başkanı Alper Taş:

Nihat Sargın, her tür zorluğa rağmen sosyalizm uğruna mücadele etmekten hiç vazgeçmedi. Sosyalizm mücadelesinin emekçisi Nihat Sargın'ı sevgi ve saygı yürüyüşü ile sonsuzluğa uğurlayacağız. Nihat Sargın'ı sahiplenmek sosyalizm düşüncesini sahiplenmektir.

Eski TBKP'li Ahmet Kardam:

Kendisini geç tanıdım. Ankara Cezaevi'nde aynı koğuştaydık. Onunla aynı koğuştta olmak bir ayrıcalıktı. Türkiye sol hareketinin önemli bir liderini kaybetti. Çok acı.

Eşitlik ve Demokrasi Partisi

(EDP): Sargın altmış yılı aşan siyasi hayatında solun Türkiye'de yaygınlaşması için çaba sarf etmiş saygın bir siyaset adamıydı.

BURHAN EKİNCİ